

en saadan Forsøgsstation paa dette Omraade. Det er jo ikke nok at sige, som den ærede Konseilspræsident siger, at Anmærkningen omfatter disse bestemte Konti, og at disse Hovedkonti omfatte tilsammenlagte saa og saa stor en Sum, saa er der ingen, der ved, hvor meget eller hvor lidt der saa kan spares.

Det er dog ikke Meningen, at der skal spares noget, thi hvad der mulig kan spares paa et Sted, skal anvendes paa et andet. Jeg synes, som sagt, at det ser underligt ud, at den ærede Kultusminister saa absolut kan vide, at det drejer sig om 12—15,000 Kr. Det nytter simpelthen ikke, at den ærede Konseilspræsident staar frem og siger: Jeg vil ikke anvende nogle af de Penge til Fæstningen; jeg ved ikke, hvor mange det bliver, jeg ved ikke, hvad de kunne bruges til, jeg vil bare spare dem. Hvorfor skulde saa Anmærkningen omfatte ogsaa denne Konto? Det maa dog vel have en vis bestemt Hensigt? Jeg har aldrig sagt, at de *skulde* anvendes til dette eller hint, men jeg har sagt, de *kunne* anvendes paa de Hovedkonti, som Anmærkningen omfatter, hvis den ærede Forsvarsminister ønsker det, og hvor han ønsker det. Det er en Væsensforskel. Det er ikke tilstrækkeligt, at den ærede Konseilspræsident staar op og siger, at det har det ærede Medlem for Vejle Amts 5te Valgkreds sagt, at de *skulde* anvendes til. Hvor kan jeg diktere, hvortil de skulle anvendes? Jeg har med Anmærkningen i Haanden sagt, at de *kunne* anvendes indenfor de Rammer, Anmærkningen foreskriver. Det kan ikke nytte, at man stiller en Vejrmølle op og slaas med den for bagefter at sige: der kunne I se, den skulle vi nok slaa ihjel! Den Slags Argumenter ere for smaa, og jeg havde ærligt talt ikke troet, at den ærede Konseilspræsident vilde bruge saa smaa Midler lige overfor en almindelig Folketingsmand. Hvis man er lidt mistænksom, kunde man næsten tro, at den Slags Ting stikkes ud, for at de muligvis kunde have nogen Indflydelse indenfor de lokale Kredse, indenfor de Valgkredse, hvor der sidder en eller anden Folketingsmand, som ikke absolut og ubetinget vil sværge til den Fane, som den højtærede Konseilspræsident fremsætter; det kunde hælde, at det netop og absolut skulde være derfor. Ja, jeg hørte jo nok den højtærede Konseilspræsident forleden Dag sige, at han befattede sig ikke med at give Anvisning paa, hvorledes Vælgerne skulde vælge deres Folketingsmand, men saadant et lille fint Vink i Ny

og Næ, det kan jo nok lade sig gøre. Men vel, det er jo altsammen godt, og det er jeg aldeles ikke bange for, men jeg havde troet, at Konseilspræsidenten ikke absolut vilde løbe med en Historie enten efter en bestemt Mand eller efter et Blad eller flere, som jo staa i absolut politisk Modstrid med en Mands Opfattelse. Jeg synes, at jeg erindrer, at Konseilspræsidenten sagde: „De Bladreferater kan man jo ikke bygge meget paa, og man skal jo dog ikke udslynge en eller anden Mistanke og f. Eks. sige som saa: Du er en Tyveknaegt, bevis, at Du ikke er det.“ Jeg synes, at Konseilspræsidenten ikke skulde have udslynget den Slags Ting, der dog ikke passe.

Det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen) udtalte forleden Dag, at Højres eneste Haab var Konseilspræsidenten. Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han vistnok tager en lille Smule fejl. Det er ikke alene Konseilspræsidenten. Jeg kan godt være enig med det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) i, at der kan være forskellige Opfattelser af Konseilspræsidentens Militærstandpunkt. Det er blevet kaldt tvetydigt. Naa, ja, det faar staa ved sit Værd, man forstaar ham i hvert Fald forskelligt. Men jeg tror, at det ærede Medlem for Thisted tager fejl, naar han ene og alene bygger sit Haab paa Konseilspræsidenten. Nej, ogsaa det Parti, som Regeringen i væsentlig Grad støtter sig til, nemlig Reformpartiet, maa jo dog vel betyde noget, og naar Reformpartiets Formand, dets sikreste Ordfører, rundt omkring i de politiske Debatter kan staa frem ved et offentligt Møde og sige, at det, der har ligget Højre og Venstre imellem, navnlig tidligere, er Militærvæsenet, saa maa denne Understregning „navnlig tidligere“ dog vel betyde, at Uoverensstemmelserne ikke ere saa store, som de have været (*Anders Nielsen*: De har refereret ganske galt). Nej, absolut rigtigt. (*Anders Nielsen*: Ganske galt). Jeg forsikrer det ærede Medlem for Løvel, at jeg var endogsaa saa forsigtig, at den Gang denne Udtalelse faldt, og han sprang op fra det Sted, hvor han sad, og sagde: „jeg sagde: navnlig tidligere“, saa sagde jeg: „godt, saa understrege vi det saa meget kraftigere“. Derfor kunne vi vel godt tro, at der indenfor visse Kredse af Reformpartiet kan være Haab for det ærede Medlem for Thisted om, at han kan finde nogen Tilslutning, men det er mit Haab og min Tro, at det er ikke indenfor det store Flertal af Partiet. Jeg har dog alligevel